

Düşündükçe

Yavuz Bülent Bakiler

Vatan şairimize "Vatan haini" suçlaması

Yazmayı tasarladığım bir kitabın sancısı içindeyim. Adı belki de: **TÜRKİYE'DE TÜRK DÜŞMANLIĞI**, olacak. Türk düşmanlığı aynı zamanda İslâm düşmanlığıdır da.

Şimdi herkes, yeni kurulan Türk Cumhuriyetlerinden bahsediyor. Halbuki, birkaç yıl öncesine kadar, **"DIŞ TÜRKLER"** yasak konularımızın başında bulunuyordu. Esir Türkler'den söz açmak, resmî ideolojiye göre **"İrkçilik ve Turancılık"** demektir. **"İrkçilik ve Turancılık"** ise, **"Vatan hainliğinin bir başka yüzü"**ydü.

Dünya'da hiçbir millet, kendi soyuna bizim kadar kör bakmamıştır. **3 Mayıs 1944** olaylarından sonra, İstanbul'daki **TABUTLUKLAR** faciasını düşününüz. **12 Eylül darbesinden sonra, MAMAK** dehşetini hatırlayınız. Bugün, **DIŞ TÜRKLER** kürsüsünden inmek istemeyen bâzi yeni şöhretlerden en az elli yıl ileride olan nice bilgili ve yürekli vatanseverlerimize, **TABUTLUKLAR**'da ve **MAMAK**'ta o bitmez tükenmez zulümler niçin yapıldı dersiniz?

Sürgünlerle, vurgunlarla, mahkûmiyetlerle... söndürülen ocaklar, Türk ve müslüman olmanın çilesini de çektiler. Biliyor musunuz biz, en büyük vatan şairlerimizden biri olan **Orhan Şaik Gökyay**'ı bile, **1944** yılında **"Vatana ihanet"** ithamıyla sıkıyönetim mahkemelerine çıkardık. Ona ve vatanperver arkadaşlarına **TABUTLUK** denilen daracık işkence odalarında, azgın bir sadizmle âdeta kan kusturduk. **Orhan Şaik Gökyay** ve arkadaşları, Moskof uşaklığına mı soyunmuşlardı? Türkiye'yi komünizmin kiskacına mı düşürmek istemişlerdi? Casusluk mu yapmışlardı? Hayır! Hayır! Hayır! Aksine, milletlerine, vatanlarına gönül vermişlerdi. **Orhan Şaik'in suçu; 18 yıllık arkadaşı Nihat Atsız'ı, evinde iki gün misafir etmektir. Atsız, "Diş Türkler"**i sevdiği için **"vatan haini"** idi. Öyleyse Onun arkadaşı **Gökyay** da aynı suçtan zındana atılmalı ve dar ağacına çekilmeliydi. İnanmıyorsunuz değil mi? Öyleyse **O.Ş.Gökyay**'ın bende saklı olan muhteşem savunmasından bâzi bölümleri birlikte okuyalım! Şairimiz, sıkıyönetim hâkimlerine ders verircesine diyor ki:

'Ben, vatanın dört bir bucağında, on yedi yıldır alınının akıyla Türk Milletinin hizmetinde şerefli bir öğretmen olarak çalışan ben... Onyediy yıldır ne kendi şerefine ne vatanının ve milletinin şerefine, kendi aczi dahilinde leke sürdürmeyen ben.. Şerefi, haysiyeti, adı, aylardır darağacında sallandırılan ben, yani bugün, artık her iki

mânâda adı çıkmış ve çıkarılmış olan **Orhan Şaik Gökyay**, karşınızda, yer yüzünde işlenebilecek suçların en zelili, en iğrenç, en şerefsizi ile vasıflandırılmış olarak, **"vatan haini"** ithamı altında bulunuyorum. Bir madalya takar gibi, bir sadaka verir gibi vicdanımız ürpermeden bana yakıştırılan bu kirli ve çirkin emaneti, daha lâığına verilmeğe üzere, verenlere iade ediyorum!"

"Karşınıza, makalelerin, resmî tebliğlerin, nutukların geceleri içinden, her biri bir türlü saldıran kalemelerin teşhirleri arasından, kıscacı hür vatandaşlar diyârından geldim!"

'Hür vatandaşlar diyârından bu adalet sığınağına varabilmek için, uzun, ızdıraplı, karanlık yollar yürüdüm. Bu zehri içmiş olan bir insanın, kendini müdafaada kullanacağı dil, tatlı olmazsa mazurdur. O insan, Türk Milletine, yalnız tabiiyetiyle, yalnız şahsî menfaatlarıyla, yalnız sandalyesiyle bağlı değil, kaniyle, tarihiyle, mensubiyetinden kendine düşen şeref payıyla.. Duygusuyla, taşımağa ve kendini bildi bileli edinmeğe çalıştığı, yalnız Türk olana has gurur ve karakteriyle ondandır, o millettendir; o büyük ummandan bir katedir. Onun için bu yersiz ve çürük ithamlar, benim adımın üzerinde, o engin denizdeki çörcöp gibidir. Çünkü darağacına da çeksen, sancak yine sancaktır! Hürriyetim alınmış, şerefim ve vicdanım bende kalmıştır."

"...Ben, dilimin döndüğü, aczimin elverdiği kadar, hür vatandaşlar diyârı olarak tavsif edilen, eşit adaletin yürüdüğü müstakil Türkiye Cumhuriyetinde, onsekiz yıllık mekteb arkadaşını iki gece misafir etmenin basit bir muaşeret icabı olduğunu ve bunun bir suç olmayacağını, dünyanın hiçbir yerinde, tarihin hiçbir devrinde suç sayılmadığını müdafa ve isbata çalışacağım."

"... Çünkü bunun bedelini on aydır hürriyetimle ödemeye çalışıyorum ve bir türlü hesabımı kapatamıyorum!"

"...Benim maruz kaldığım muamelelerin adı, istibdat devrinde zulümdü; Cumhuriyetin 21. yılında da zulümdür!"

"... Ve ben, mahalle çocukları oynasın diye çamurdan halk edilmedim! Ben, bu vatanın toprağından yuğrulduğum, şerefim ondandır! Ve yarın, içlerinde, bana bu hakareti

DEVAMI 15. SAYFADA

eti"
aşırma
sı'nda
.00'de
ristiyan
ları ve
bir kon-

Vatan şairimize "Vatan haini" suçlaması

BAŞTARAFI KÜLTÜR-SANAT'TA

yapan savcı Kâmuran'ın da bulunduğu vatan-
daşların şerefini, hudutlarda, ateş altında koru-
yacak olan kan, damarlarımda, nöbet yerinde
bir asker gibi akmağa hazır dolaşmaktadır!"

Orhan Şaik Gökyay'ın 12 sayfalık savunma-
sı, 1944 yılının o çok meşhur Örfi İdare
Mahkemesi Savcısı Kâzım Alöç'ün beyni-
ne, hep bir balyoz şiddetiyle inen cümlelerle örülü.
Milletini, vatanını, devletini aşk derecesinde sevdi-
ği, esir Türklere gönül verdiği için, on ay tabutluk-
larda çile çeken vatan şairimiz **Gökyay**, mahkeme
heyetinden katiyyen affını istememiş. Savunması-
nın son cümleleri şöyle:

"... Savcı Kâzım Alöç, bende suç bulmuş de-
ğil; Türk Ceza Kanunu'ndan benim falıma bak-
mıştır. Ve açtığı sayfada 142. maddeye rastla-
mıştır. Fakat T.C.K., vatandaşların hürriyetini el-
lerinden almak için başvurulan bir fal kitabı de-
ğildir!

Söyleyeceklerim de bu kadardır!"

Orhan Şaik Gökyay-Merkez Komutanlığı Askeri
Cezaevi. Tophane/İSTANBUL.

TDV İSAM

Kütüphanesi Arşivi

No 053-35